رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم ما را به هفت چیز امر کردند و از هفت چیز نهی کردند

از براء بن عازب رضی‌الله‌عنه روایت است که گفت: «أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعٍ، وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ: أَمَرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِبْرَارِ الْقَسَمِ، أَوِ الْمُقْسِمِ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَنَهَانَا عَنْ خَوَاتِيمَ -أَوْ عَنْ تَخَتُّمٍ- بِالذَّهَبِ، وَعَنْ شُرْبٍ بِالْفِضَّةِ، وَعَنِ الْمَيَاثِرِ، وَعَنِ الْقَسِّيِّ، وَعَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ وَالدِّيبَاجِ.» یعنی: «رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم ما را به هفت چیز امر کردند و از هفت چیز نهی کردند: ما را به عیادت بیمار، تشییع جنازه، دعا برای عطسه‌کننده، عمل کردن به سوگندِ سوگندخورنده و تصدیق او، یاری مظلوم، پذیرش دعوتِ دعوت‌کننده و آشکار کردن سلام امر کردند. و ما را از انگشترهای طلا - یا انگشتر به دست کردن از - طلا، و از نوشیدن در [ظروف] نقره، و از «میاثر» (بالشچه‌های یا زین‌پوش‌های ابریشمی)، و از «قسیّ» (پارچهٔ مخلوط با ابریشم)، و از پوشیدن حریر و استبرق و دیبا نهی کردند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم مسلمانان را به هفت خصلت امر و از هفت خصلت نهی کردند؛ پس آنهایی که به آنها امر کردند عبارتند از: اول: عیادت بیمار. دوم: تشییع جنازه و مشارکت در نماز خواندن بر آنها و دفنشان و دعا برایشان. سوم: دعا برای کسی که عطسه زد و الحمدلله را گفت، به این صورت که به او گفته شود: «یَرحَمُکَ الله» (الله تو را رحمت کند). چهارم: عمل کردن به سوگندِ سوگندخورنده و تصدیق او، به این معنا که اگر کسی بر امری سوگند خورد و تو می‌توانی کاری کنی که سوگندش [درست از آب درآید و] شکسته نشود، آن کار را انجام بده؛ تا او را نیازمند به کفاره دادن برای سوگندش نکنی. پنجم: یاری مظلوم، با پشتیبانی از او و دفع ستمی که از سوی ظالم بر او واقع می‌شود، به قدر توان. ششم: پذیرش دعوتِ دعوت‌کننده به مهمانی غذا، مانند ولیمهٔ عروسی، یا عقیقه، یا غیر آن. هفتم: شایع کردنِ سلام گفتن و نشر آن و پاسخ دادن به آن. و مواردی که از آن نهی کردند: اول: پوشیدن انگشتر طلا و آراستن خود با آن. دوم: نوشیدن در ظروف نقره. سوم: نشستن بر «میاثر»، و آن فرش‌هایی از حریر است که بر روی زین اسب و جهاز شتر قرار داده می‌شود. چهارم: پوشیدن لباسی که از کتان مخلوط با حریر ساخته شده و «قَسِّی» نامیده می‌شود. پنجم: پوشیدن حریر. ششم: پوشیدن استبرق، و آن حریر ضخیم است. هفتم: پوشیدن دیبا، و آن بهترین و نفیس‌ترین نوع حریر است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2944